

STRAATMUZIEK

DOOR P. HOOGENBOOM

Ze stonden in den bleeken morgen
En bliezen een versleten wijs,
Die klaagde om hun eigen zorgen.
Vijf muzikanten, klein en grijs.
De hooge klarinet ging klagen
Als een getrapte slagershond,
En lachende, in gouden vlagen,
Zwierven de blaren naar den grond.

„Ich weisz nicht, was soll es bedeuten
Dasz ich so traurig bin,“
Achter enkele donkere ruiten
Was een ernstig gezicht te zien.
„Ich weisz nicht, was soll es bedeuten,“
Dat liedje is al oud,
Dat klinkt zoo achter ruiten
Weemoedig en vertrouwd.

En buiten glanst bleekjes de herfstzon
Door het klagelijk geluid,
En het schamel liedje, dat pas begon
Dooft langzaam uit. —
Vijf kleine, grijze muzikanten
Heb ik vanmorgen gezien.
„Ein Märchen aus alten Zeiten
Das kommt mir nicht aus dem Sinn.“
